

Η αξιολόγηση και ο έλεγχος των μέτρων για την καταπολέμηση του οργανωμένου οικονομικού εγκλήματος πρόκειται να αποκτήσει όλο και μεγαλύτερη σημαία για την Επιτροπή. Προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα αναλάβει έργο για την εκπόνηση μεθόδων εργασίας, την καθιέρωση στοχοθετημένων περιοχών και τη χάραξη στόχων που θα προταθούν σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και άλλα συναφή όργανα όπως η Ευρώπη, η Ευρωστάτ και οι στατιστικές υπηρεσίες των κρατών μελών, σχετικοί τομείς της ακαδημαϊκής κοινότητας, και ο ιδιωτικός τομέας, κατά περίπτωση.

Η Επιτροπή προτίθεται να συστήσει ομάδες ευρωπαίων εμπειρογνομόνων σε στατιστικά θέματα και ποινική έρευνα, και να καθιερώσει ευρωπαϊκό δίκτυο εθνικών ανταποκριτών για στατιστικές εγκληματικής δραστηριότητας. Ήδη έχουν πραγματοποιηθεί δύο έκτακτες συσκέψεις εμπειρογνομόνων, που διοργανώθηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο του Βήματος για την πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος, με σκοπό την προετοιμασία αυτής της πρωτοβουλίας.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή στηρίζει επίσης την εφαρμογή σειράς αξιολογήσεων οικονομικού κινδύνου για το οργανωμένο έγκλημα σε συγκεκριμένους τομείς, με σκοπό τη διατύπωση ευρωπαϊκής μεθοδολογίας στην ανάλυση οικονομικού κινδύνου και την ενθάρρυνση της ανάπτυξης συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης, εγχειρημάτων συγκριτικής αξιολόγησης και ανταλλαγής χρηστών πρακτικών για την καταστολή του εγκλήματος, της θυματοποίησης και του φόβου του εγκλήματος.

Τέλος, θα αξιολογηθεί στο πλαίσιο αυτό η ενδεχόμενη προστιθέμενη αξία των ειδικών Παρατηρητηρίων.

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις ορισμένων κρατών μελών για τη θέσπιση της απόφασης-πλαίσιο, ΕΕ L 190 της 18.7.2002.

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ΕΕ L 196 της 2.8.2003.

(2004/C 84 E/0945)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0706/04

υποβολή: Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(9 Μαρτίου 2004)

Θέμα: Οίνος

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε τον Φεβρουάριο, κατά παράδοξο τρόπο, μια τροποποίηση της νομοθεσίας περί σήμανσης των οίνων, η οποία παρέχει στις τρίτες χώρες τη δυνατότητα να εμπορεύονται στο έδαφός μας κρασιά με παραδοσιακές ενδείξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως «crianza», «reserva» ή «gran reserva», σε αντίθεση με τη στάση των χωρών παραγωγής.

Από την άλλη, εδώ και χρόνια η Επιτροπή διεξάγει σκληρές διαπραγματεύσεις, τόσο σε διμερές επίπεδο όσο και στο πλαίσιο του ΠΟΕ, προκειμένου να διαφυλάξει τις παραδοσιακές μας ονομασίες. Προσφάτως, διάφορες τρίτες χώρες υπέβαλαν στο ΠΟΕ καταγγελίες κατά του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 (¹) για τη σήμανση των οίνων, επειδή αυτός δεν επιτρέπει, στην πράξη, τη χρήση των κοινοτικών παραδοσιακών ενδείξεων.

Θα μπορούσε η Επιτροπή να εξηγήσει γιατί δεν περίμενε την έκδοση της γνωμοδότησης του ΠΟΕ, προτού προχωρήσει σε οποιαδήποτε τροποποίηση της νομοθεσίας μας, αποποιούμενη έτσι τη δυνατότητα υπεράσπισης των συμφερόντων μας ενώπιον του διεθνούς οργανισμού;

Βάσει ποιων κριτηρίων έγινε αυτή η μεταβολή της παραδοσιακής στάσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του θέματος;

Κατά τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σε ποίο ποσό ενδέχεται να ανέλθουν οι απώλειες στον τομέα αυτό;

(¹) ΕΕ L 118 της 4.5.2002, σελ. 1.

Απάντηση του κ. Fischler εξ ονόματος της Επιτροπής

(13 Απριλίου 2004)

Η Επιτροπή υποχρεώθηκε να θεσπίσει νέους κανόνες όσον αφορά την περιγραφή, ονομασία και προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων, για να απομακρύνει την πιθανότητα να συσταθεί ομάδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), γεγονός που θα αποτελούσε σοβαρή απειλή για την ευρωπαϊκή πολιτική σχετικά με την επισήμανση των οίνων.

Όπως αναφέρεται στη γραπτή ερώτηση, μετά την κοινοποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002⁽¹⁾ στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, πολλές τρίτες χώρες απέστειλαν σχόλια και εξέφρασαν επιφυλάξεις στον ΠΟΕ. Δύο διαβουλεύσεις διοργανώθηκαν στη Γενεύη για το θέμα αυτό. Η αποκλειστική προστασία ορισμένων παραδοσιακών ενδείξεων (Μέρος Β) εθεωρείτο από τις τρίτες χώρες ως νέο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της συμφωνίας ADPIC, το οποίο προστίθεται σε εκείνο των γεωγραφικών ενδείξεων. Μια ομάδα του ΠΟΕ προς την κατεύθυνση αυτή θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την πολιτική της ΕΕ όσον αφορά την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και έπρεπε επομένως να αποφευχθεί.

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν από τις τρίτες χώρες, η Επιτροπή αποφάσισε να επιφέρει ορισμένες τροποποιήσεις στον εν λόγω κανονισμό. Οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν κυρίως τη δυνατότητα των τρίτων χωρών να χρησιμοποιούν ορισμένες παραδοσιακές ενδείξεις τηρώντας τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη.

Χρειάστηκε επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι πολλές τρίτες χώρες δεν διαθέτουν, για τον αμπελοοινικό τομέα, κεντρικό κανονιστικό σύστημα. Κατά συνέπεια, οι ευρωπαϊκές απαιτήσεις ως προς το νομοθετικό σύστημα τροποποιήθηκαν και η αρχή της «κανονιστικής ρύθμισης» αντικαταστάθηκε από την αρχή των «εφαρμοστέων κανόνων». Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν εκείνους που εκδίδονται από τις αντιπροσωπευτικές επαγγελματικές οργανώσεις. Εισήχθη επίσης ορισμός της «αντιπροσωπευτικότητας».

Είναι επίσης σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999⁽²⁾ του Συμβουλίου δεν κάνει καμία αναφορά στα δύο είδη παραδοσιακών ενδείξεων, αντίθετα από το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002, αλλά μόνο στη δυνατότητα της Επιτροπής να θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις παραδοσιακές ενδείξεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις στα κράτη μέλη.

Οι νέοι όροι για τη χρήση των κοινοτικών παραδοσιακών ενδείξεων από τρίτες χώρες είναι ισοδύναμοι με τους όρους που ίσχυαν προηγουμένως για τη χρήση των παραδοσιακών ενδείξεων του παραρτήματος ΙΙΙ, Μέρος Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002.

Μεταξύ αυτών των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 316/2004⁽³⁾ που τροποποιεί το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002, συγκαταλέγονται οι εξής:

- α) η τρίτη χώρα οφείλει να υποβάλει αιτιολογημένη αίτηση στην Επιτροπή και να διαβιβάσει τα στοιχεία που επιτρέπουν να αιτιολογηθεί η αναγνώριση της παραδοσιακής ένδειξης·
- β) η γλώσσα της παραδοσιακής ένδειξης πρέπει να είναι η επίσημη γλώσσα της τρίτης χώρας που υπέβαλε το αίτημα και η ένδειξη σε αυτή τη γλώσσα πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί κατά τη διάρκεια τουλάχιστον δέκα ετών·
- γ) εάν η γλώσσα της παραδοσιακής ένδειξης δεν είναι η επίσημη γλώσσα, η χρήση της πρέπει να προβλέπεται από τη νομοθεσία της εν λόγω τρίτης χώρας· σε αυτή την περίπτωση, η παραδοσιακή ένδειξη στην εν λόγω γλώσσα πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί συνεχώς επί τουλάχιστον 25 έτη·
- δ) πρέπει επίσης να πληρούνται και άλλα κριτήρια που προβλέπονται από τον ίδιο κανονισμό, όπως η «ιδιοτυπία», ο «διακριτικός χαρακτήρας» της ένδειξης, καθώς και η απουσία κινδύνου παραπλάνησης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση των ισπανικών παραδοσιακών ενδείξεων «Reserva» «Gran Reserva» ή «Crianza» που αναφέρονται στη γραπτή ερώτηση που έχει υποβληθεί στην Επιτροπή, οι όροι σχετικά με τη χρήση τους από

τρίτες χώρες στην Κοινότητα παραμένουν αμετάβλητοι, διότι οι εν λόγω ενδείξεις αναγράφονταν ήδη στο Παράρτημα III, Μέρος Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 753/2002 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2002, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων, ΕΕ L 118 της 4.5.2002.
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, ΕΕ L 179 της 14.7.1999.
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 316/2004 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002, ΕΕ L 55 της 24.2.2004.

(2004/C 84 E/0946)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0712/04

υποβολή: **Ílda Figueiredo (GUE/NGL) προς την Επιτροπή**

(10 Μαρτίου 2004)

Θέμα: Αύξηση της ετήσιας ποσόστωσης για την Πορτογαλία

Σε πρόσφατη επίσκεψή μου στην DAI – Sociedade de Desenvolvimento agro-industrial, SA (Εταιρεία αγρο-βιομηχανικής ανάπτυξης, A.E.), στην Coruche της Πορτογαλίας, είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω ότι η επιχείρηση, το 2002, κατόρθωσε να λάβει από τους Πορτογάλους γεωργούς ολόκληρη την ποσότητα πρώτης ύλης που ήταν απαραίτητη για την παραγωγή της ποσόστωσης λευκής ζάχαρης που είχε χορηγηθεί στην ηπειρωτική Πορτογαλία.

Η ετήσια ποσόστωση όμως που χορηγήθηκε στην DAI, περίπου 70 χιλιάδες τόνοι λευκής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα, αντιστοιχεί μόλις στο 23 % περίπου των αναγκών της πορτογαλικής αγοράς. Σήμερα η DAI έχει την δυνατότητα να παραγάγει άνω των 100 χιλιάδων τόνων λευκής ζάχαρης, στη δε περιοχή του φράγματος του Αλκέβα οι Πορτογάλοι γεωργοί έχουν σήμερα δυνατότητες να παραγάγουν μεγαλύτερη ποσότητα ζαχαροτεύτλων.

Για τον λόγο αυτό ζητώ από την Επιτροπή να με ενημερώσει σχετικά με τα μέτρα που εξετάζονται, λαμβάνοντας υπόψη αφενός μεν την πρόταση για την αναθεώρηση της ΚΟΑ ζάχαρης, αφετέρου δε την ανάγκη αύξησης της ποσόστωσης της ηπειρωτικής Πορτογαλίας σε 100 χιλιάδες τόνους.

Απάντηση του κ. Fischler εξ ονόματος της Επιτροπής

(13 Απριλίου 2004)

Σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (¹), οι βιομηχανίες ραφινάρισματος που είναι εγκατεστημένες στην Πορτογαλία επωφελούνται από εγγύηση εφοδιασμού μέσω προτιμησιακών εισαγωγών ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο καταγωγής των χωρών Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού (ΑΚΕ), για ποσότητα περίπου 300 000 τόνων. Η ποσότητα αυτή, η οποία εισάγεται με μέση τιμή σχεδόν 500 ευρώ/τόνο, αντιστοιχεί στην πορτογαλική κατανάλωση ζάχαρης.

Η ως άνω διάταξη επιτρέπει να διατηρηθεί η δραστηριότητα των πορτογαλικών εργοστασίων ραφινάρισματος και ο παραδοσιακός εφοδιασμός της Πορτογαλίας με ζάχαρη καταγωγής ορισμένων αφρικανικών χωρών.

Εξάλλου, αν και δεν ήταν προηγουμένως χώρα παραγωγής, η Πορτογαλία επωφελείται μετά την προσχώρησή της από μια ποσόστωση παραγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα ύψους περίπου 70 000 τόνων. Παρά το σχετικά υψηλό κόστος παραγωγής, η καλλιέργεια αυτή άρχισε και σταδιακά αναπτύχθηκε, έτσι ώστε καλύπτει πλέον την ποσόστωσή της.

Παράλληλα με την άνοδο της παραγωγής αυτής, οι πορτογαλικές εξαγωγές ζάχαρης, μέχρι τότε μηδενικές, αναπτύχθηκαν και φθάνουν σήμερα τους 90 000 τόνους.

Το ήμισυ σχεδόν της ποσότητας αυτής εξάγεται προς τρίτες χώρες με κοινοτικές επιστροφές κατά την εξαγωγή, των οποίων το μοναδιαίο ποσό υπερβαίνει σήμερα τα 500 ευρώ/τόνο. Οι επιστροφές αυτές επιτρέπουν να μειωθεί η τιμή της πλεονασματικής ζάχαρης στην πορτογαλική αγορά στο επίπεδο της διεθνούς τιμής, ήτοι κάτω των 200 ευρώ/τόνο. Το υπόλοιπο της πλεονασματικής ζάχαρης αποστέλλεται σε άλλες χώρες της Κοινότητας, κυρίως στην Ισπανία.

Λαμβανομένης υπόψη της ιδιομορφίας του εφοδιασμού της πορτογαλικής αγοράς, οποιαδήποτε αύξηση της ποσόστωσης παραγωγής ζάχαρης από ζαχαρότευτλα θα οδηγούσε στην ανάγκη αύξησης των κοινοτικών εξαγωγών ζάχαρης με τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, πράγμα που δεν δικαιολογείται από δημοσιονομική άποψη.

(¹) ΕΕ L 178 της 30.6.2001.